

Στη σιωπηλή αυλή,  
ανθίζουν τα ματόκλαδα  
και βρέχει μόνο μνήμες.  
Τα πήλινα τα δώρα σου γυρίζουν στην πατρίδα.  
Σαλπάρουν, χαιρετούν, χους είς χούν...  
χους είς χούν, χούς είς Χούν.  
ανάδρομου απόπλους, με αναφιλητά,  
Αβάρα, Αβάρα...  
χούς είς χούν.